

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2013. október 22.*

„Megsemmisítés iránti kereset — 2011/853/EU tanácsi határozat — A feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezmény — 98/84/EK irányelv — Jogalap — EUMSZ 207. cikk — Közös kereskedelempolitika — EUMSZ 114. cikk — Belső piac”

A C-137/12. sz. ügyben,

az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránt a Bírósághoz 2012. március 12-én

az **Európai Bizottság** (képviselik: E. Cujo, I. Rogalski, R. Vidal Puig és D. Stefanov, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek,

támogatja:

az **Európai Parlament** (képviselik: D. Warin és J. Rodrigues, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó,

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: H. Legal, J.-P. Hix és R. Liudvinaviciute-Cordeiro, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues, D. Colas és N. Rouam, meghatalmazotti minőségben),

a **Holland Királyság** (képviselik: C. Wissels, M. Bulterman és M. de Ree, meghatalmazotti minőségben),

a **Lengyel Köztársaság** (képviselik: M. Szpunar és B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben),

a **Svéd Királyság** (képviselik: A. Falk és C. Stege, meghatalmazotti minőségben),

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviseli: A. Robinson, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Facenna barrister)

beavatkozók,

* Az eljárás nyelve: francia.

benyújtott keresete tárgyában,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts (előadó) elnökhelyettes, A. Tizzano, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, Juhász E., A. Borg Barthet, C. G. Fernlund és J. L. da Cruz Vilaça tanácselnökök, A. Rosas, G. Arestis, A. Arabadjiev, C. Toader, E. Jarašiūnas és C. Vajda bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. április 30-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2013. június 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Kereseti kérelmével az Európai Bizottság a feltételes hozzáférésen alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezménynek az Unió nevében történő aláírásáról szóló, 2011. november 29-i 2011/853/EU tanácsi határozat (HL L 336., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) megsemmisítését kéri.

Jogi háttér

A 98/84/EK irányelv

- 2 1998. november 20-án az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa elfogadta a feltételes hozzáférésen alapuló, vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló 98/84/EK irányelvet (HL L 320., 54. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 3. kötet, 147. o.).
- 3 „Hatály” című 1. cikke értelmében a 98/84 irányelv célja a védett szolgáltatásokhoz illetéktelen hozzáférést biztosító jogellenes eszközökkel szembeni intézkedésekre vonatkozó tagállami rendelkezések közelítése.
- 4 Az említett irányelv „Fogalommeghatározások” című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

- a) *védett szolgáltatásnak* minősül az alábbi szolgáltatások bármelyike, ahol azt díjazás ellenében és feltételes hozzáférés alapján nyújtják:
 - [a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló, 1989. október 3-i] 89/552/EGK [tanácsi] irányelv [(HL L 298., 23. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 224. o.)] 1. cikke a) pontjában meghatározott televíziós műsorszolgáltatás,
 - rádiós műsorszolgáltatás, amely vezetéken vagy levegőben – a műholdakat is beleértve – közvetített, közönségnek szóló rádióműsorokat jelent,

- az információs társadalomhoz fűződő szolgáltatások az Európai Parlament és a Tanács 1998. június 22-i 98/34/EK irányelve [(HL L 204., 37. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 20. kötet, 337. o.)] 1. cikkének (2) bekezdésében meghatározottak szerint, amely irányelv a műszaki szabványok és előírások terén történő információszolgáltatási eljárást és az információs társadalmi szolgáltatásokra vonatkozó szabályokkal kapcsolatos eljárást szabályozza,

vagy ahol a fenti szolgáltatásokhoz való feltételes hozzáférést saját jogú szolgáltatásként biztosítják;

- b) *feltételes hozzáférésnek* minősül bármilyen műszaki intézkedés és/vagy lebonyolítás, ahol a védett szolgáltatáshoz érhető formában való hozzáférés előzetes egyedi engedélytől függ;
- c) *feltételes hozzáférést biztosító eszköznek* minősül valamely védett szolgáltatáshoz érhető formában való hozzáférésre tervezett vagy kialakított bármilyen berendezés vagy szoftver;

[...]

- e) *jogellenes eszköznek* minősül valamely védett szolgáltatáshoz érhető formában való hozzáférésre, a szolgáltatást nyújtó engedélye nélkül tervezett vagy kialakított bármilyen berendezés vagy szoftver;

[...]”

- 5 Ugyanezen irányelv „Belső piaci alapelvek” című 3. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Valamennyi tagállam megteszi azokat a szükséges intézkedéseket, amelyekkel a területükön megtiltják a 4. cikkben felsorolt tevékenységeket, és amelyekkel biztosítják az 5. cikkben meghatározott szankciókat és jogorvoslatokat”.

- 6 A 98/84 irányelvnek a jogsértő tevékenységekre vonatkozó 4. cikke kimondja:

„A tagállamok a területükön megtiltják a következő tevékenységeket:

- a) jogellenes eszközök kereskedelmi célból történő gyártását, behozatalát, terjesztését, értékesítését, bérbeadását vagy birtoklását;
- b) valamely jogellenes eszköz kereskedelmi célból történő telepítését, fenntartását és cseréjét;
- c) kereskedelmi kommunikációs csatornák használatát a jogellenes eszközök támogatására.”

- 7 Az említett irányelv „Szankciók és jogorvoslatok” című 5. cikke értelmében:

„(1) A szankcióknak hatásosnak, visszatartó erejűnek és a jogsértő tevékenység lehetséges következményeivel arányosnak kell lenniük.

(2) A tagállamok megteszik azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek biztosítják a megfelelő jogorvoslatot – így kártérítési eljárások indítását és ezek eredményeképpen ideiglenes intézkedés vagy hasonló preventív intézkedés meghozatalát, és adott esetben a jogellenes eszközök kereskedelmi csatornákból való kizárásának kérvényezését – azoknak a védett szolgáltatást nyújtóknak, akiknek az érdekét a 4. cikkben meghatározott, az adott tagállam területén elkövetett valamely jogsértő tevékenység érinti.”

A feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezmény

- 8 1999-ben az Európa Tanács elkezdett kidolgozni egy egyezményszöveget a feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről. 1999. július 16-án az Európai Unió Tanácsa felhatalmazta a Bizottságot arra, hogy az Európai Közösség nevében részt vegyen az ezen egyezménnyel kapcsolatos tárgyalásokon. A Tanács által a tárgyalások lefolytatása céljából ugyanezen a napon elfogadott irányelvek úgy rendelkeztek, hogy a Bizottság a tárgyalásokon az ezen egyezmény 98/84 irányelvvel, különösen annak szankciókra vonatkozó részeivel való összeegyeztethetőségének biztosítására irányuló célt fogja képviselni.
- 9 A feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezményt (HL 2011. L 336., 2. o.; a továbbiakban: egyezmény) az Európa Tanács 2001. január 24-én fogadta el, és az 2003. július 1-jén lépett hatályba.
- 10 Az egyezményhez fűzött magyarázó jelentés 10., 11. és 13. pontjában a következőket tartalmazza:

„10. Az Unión kívül a kódolt szolgáltatások illegális vételének problémájára vonatkozó jogalkotási megközelítés országonként változik: egyes országokban az e probléma kivédésére szolgáló jogi szabályozás már életben van. Más országokban a rendelkezések hiányosak, és csupán bizonyos szolgáltatásokat védenek (nevezetesen a műsorszórást), vagy csupán bizonyos tevékenységeket szankcionálnak, végül pedig ismét más országokban még semmiféle szabályozás nem létezik a feltételes hozzáférési szolgáltatásokkal kapcsolatos kalóztevékenység elleni jogi védelmet illetően.

11. Az előbbiekre való figyelemmel, valamint a feltételes hozzáférési szolgáltatások Európa-szerte azonos minimális szintjének biztosítása érdekében kívánatosnak tűnt, hogy az Európa Tanács kidolgozzon egy kötelező erejű jogi okmányt e tárgykörben, ezért erről döntés született. Ezenkívül tágabb európai szinten a feltételes hozzáférési szolgáltatások jogi védelméről és a feltételes hozzáférési szolgáltatásokról szóló egyezmény a 98/84 irányelv hasznos kiegészítéséül szolgálna.

[...]

Preambulum

13. A preambulum tömören kifejti azokat a főbb indokokat, amelyek az Európa Tanács tagállamait arra indították, hogy e tárgykörben [e]gyezményt dolgozzanak ki [...]. A preambulum hangsúlyozza, hogy a rádiós és televíziós műsorszolgáltatáshoz és az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokhoz díjazás ellenében feltételes hozzáférést nyújtó szolgáltatókra nézve fenyegetést jelent az a velük párhuzamosan működő »iparág«, amely az e szolgáltatásokhoz való illegális hozzáférést lehetővé tévő eszközöket gyárt, értékesít és forgalmaz, ezért a preambulum hangsúlyozza a közös európai politika követésének szükségességét a szolgáltatások védelme érdekében. Ezenfelül hangsúlyozza a büntetőjogi és közigazgatási szankciók illegális tevékenységekkel szembeni hasznosságát, különösen azok bűnmegelőzési célból történő alkalmazását.”
- 11 Az egyezmény általános rendelkezéseket tartalmazó I. szakaszának, „Tárgy és cél” című 1. cikke kimondja:

„Ez az egyezmény azon információs társadalmi és műsorszórási szolgáltatásokra vonatkozik, amelyeket díjfizetés ellenében nyújtanak, és amelyek feltételes hozzáféréseken alapulnak vagy abból állnak. Ezen egyezménynek az a célja, hogy a Felek területén jogellenessé tegyen olyan tevékenységeket, amelyek védett szolgáltatásokhoz jogosulatlan hozzáférést tesznek lehetővé, és hogy ezen a területen közelítse a Felek jogi szabályozását.”

12 Az egyezmény ugyanezen szakaszának „Fogalommeghatározások” című 2. cikke így rendelkezik:

„Ezen egyezmény alkalmazásában:

- a) »védett szolgáltatás«: az alábbi szolgáltatások bármelyike, amennyiben díjfizetés ellenében és feltételes hozzáférés alapján nyújtják:
- a határokat átlépő televíziózásról szóló módosított európai egyezmény 2. cikke szerinti televíziós műsorszolgáltatások,
 - a rádiós műsorszolgáltatás, azaz a nyilvánosság számára vételre szánt rádióműsorok vezetéken vagy vezeték nélkül – illetve műholdon keresztül – történő továbbítása,
 - az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, azaz elektronikus úton, távolról és a szolgáltatás igénybevevőjének egyéni kérésére nyújtott szolgáltatások,

vagy a fenti szolgáltatásokhoz való feltételes hozzáférés biztosítása mint különálló szolgáltatás;

- b) »feltételes hozzáférés«: minden olyan műszaki intézkedés és/vagy megoldás, amely az e cikk a) pontja szerinti szolgáltatások bármelyikéhez érhető formában és előzetes egyedi engedélytől függően hozzáférést biztosít;
- c) »feltételes hozzáférést biztosító eszköz«: az e cikk a) pontjában említett szolgáltatáshoz érhető formában való hozzáférésre tervezett vagy kialakított bármely berendezés, szoftver és/vagy eszköz;
- d) »jogellenes eszköz«: az e cikk a) pontjában említett szolgáltatások valamelyikéhez érhető formában történő, a szolgáltatásnyújtó engedélye nélküli hozzáférésre tervezett vagy kialakított bármely berendezés, szoftver és/vagy eszköz.”

13 Az egyezmény „Jogellenes tevékenységek” című II. szakaszának 4. cikke, „Jogsértések” cím alatt, a következőképpen rendelkezik:

„A Felek területén folytatott alábbi tevékenységek jogellenesek:

- a) jogellenes eszközök előállítása vagy termelése kereskedelmi céllal;
- b) jogellenes eszközök behozatala kereskedelmi céllal;
- c) jogellenes eszközök terjesztése kereskedelmi céllal;
- d) jogellenes eszközök értékesítése vagy bérbeadása kereskedelmi céllal;
- e) jogellenes eszközök birtoklása kereskedelmi céllal;
- f) jogellenes eszközök telepítése, karbantartása vagy cseréje kereskedelmi céllal;
- g) jogellenes eszközök kereskedelmi népszerűsítése, marketingje vagy reklámozása.

Bármelyik Fél bármikor – az Európa Tanács Főtitkárának címzett nyilatkozatban – bejelentheti, hogy az e cikk első bekezdésében említetteken túlmenően további tevékenységeket is jogellenesnek nyilvánít.”

14 Az egyezmény „Szankciók és jogérvényesítési eszközök” című III. szakasza tartalmazza az 5–7. cikket.

- 15 Az egyezménynek „A jogellenes tevékenységek szankciói” című 5. cikke értelmében:

„A Felek intézkedéseket fogadnak el a fenti 4. cikkben említett jogellenes tevékenységek büntetőjogi, igazgatási vagy egyéb szankciókkal való büntethetősége érdekében. Ezek hatásosak, visszatartó erejűek és a jogsértő tevékenység lehetséges következményeivel arányosak.”

- 16 Az egyezmény 6. cikke, „Elkobzási intézkedések” cím alatt, a következő szöveget tartalmazza:

„A Felek meghozzák a szükséges megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy lefoglalhatók és elkobozhatók legyenek a jogellenes eszközök, illetve a jogsértés elkövetéséhez felhasznált népszerűsítő, marketing- vagy reklámanyagok, továbbá elkobozható legyen minden, a jogellenes tevékenységből származó nyereség és jövedelem.”

- 17 Az egyezmény „Polgári peres eljárások” című 7. cikke kimondja:

„A Felek meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy azon védett szolgáltatást nyújtó, amelyet valamely, a 4. cikkben említett jogellenes tevékenység folytán érdeksérelem ér, hozzáférjen a megfelelő jogérvényesítési eszközökhöz, ideértve a kártérítési per indítását, biztosítási intézkedés vagy egyéb megelőző intézkedés elrendelésének kezdeményezését, és adott esetben annak igénylését is, hogy a jogellenes eszközöket kivonják a kereskedelmi csatornákból.”

- 18 Az egyezmény „Nemzetközi együttműködés” című 8. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A Felek vállalják, hogy ezen egyezmény végrehajtása érdekében segítséget nyújtanak egymásnak. A Felek – a nemzetközi büntetőjogi és közigazgatási együttműködésre vonatkozó, irányadó nemzetközi jogi aktusok rendelkezéseivel és hazai jogukkal összhangban – az ezen egyezmény alapján megállapított büntetőjogi vagy közigazgatási jogsértésekhez kapcsolódó vizsgálatokban és eljárásokban a lehető legmesszemenőbben együttműködnek egymással.”

- 19 Az egyezmény 11. cikke, „Kapcsolat más egyezményekkel vagy megállapodásokkal” cím alatt, (4) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„Azok a Felek, amelyek tagjai az Európai Közösségnek, egymással fenntartott kapcsolataik vonatkozásában a Közösség szabályait alkalmazzák, vagyis csak abban az esetben alkalmazzák az ebből az egyezményből eredő szabályokat, ha nincs olyan közösségi szabály, amely a szóban forgó különös tárgyban irányadó.”

- 20 Az egyezménynek az Európai Unió hét tagállama, nevezetesen a Bolgár Köztársaság, a Francia Köztársaság, a Horvát Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Holland Királyság, Románia és a Finn Köztársaság a szerződő fele.

A jogvita előzményei

A 98/84 irányelvről szóló második jelentés

- 21 2008. szeptember 30-án a Bizottság elfogadta a 98/84 irányelv végrehajtásáról szóló második jelentését (COM(2008) 593 végleges, a továbbiakban: a 98/84 irányelvről szóló második jelentés).

- 22 A 98/84 irányelvről szóló második jelentés a következőket tartalmazza:

„[...]

2.4. Nemzetközi dimenzió

Az Európai Unió bővítései módosították a korábban bizonyos kelet-európai országokban folytatott kalózkodás földrajzi elhelyezkedését. Ezek az országok ma már az Unió tagjai, és az irányelv átültetésével a kalózkodás visszaszorítása intézményesült.

A tagjelölt országok [...] és a csatlakozásról tárgyaló országok [...], valamint a lehetséges tagjelöltek [...] valamennyien a közösségi vívmányok alapján közelítik a jogszabályaikat. [...]

Az Európai Unió bővítésétől eltekintve az Európai Gazdasági Térség 2001. február 28-i 17/2001 vegyesbizottsági határozata beépítette a 98/84 irányelvet az EGT-megállapodásba [...].

Az említett országokon kívül a Bizottság fellépése határokba ütközik. Mindazonáltal az [egyezmény] a [98/84] irányelvhez hasonló védelmet vezet be, és ratifikálásra vár az [Európa Tanács] 47 tagországa, valamint Fehéroroszország és az Apostoli Szentszék részéről.

Jelenleg az egyezményt 11 ország írta alá, és 8 ratifikálta. Az egyezmény ratifikálása nyitva áll az Európai Közösség számára. Egy ilyen lépés új lendületet adhatna a más államok által történő ratifikációnak, és ezáltal az érintett szolgáltatók védelmét az Unió területén kívülre is kiterjesztené.

[...]

4.2.4. Az [egyezmény] ratifikálása

Az [...] [egyezmény] fontos lehetőséget nyújt arra, hogy a feltételes hozzáférésből álló szolgáltatások védelme az Európai Unió területén túli, nemzetközi területre is kiterjedjen. Az egyezménynek az Európai Közösség által történő ratifikációja lehetővé tenné a nemzetközi fellépés újraindítását az Európa Tanács 47 tagországán belül.

A Bizottság ezért a közeljövőben javasolni fogja, hogy a Tanács erősítse meg az egyezményt az Európai Unió nevében.”

A Tanács határozatára vonatkozó javaslat

23 2010. december 15-én a Bizottság – többek között – átadta a Tanácsnak az EUMSZ 218. cikk (5) bekezdésével összefüggésben az EUMSZ 207. cikk (4) bekezdésén alapuló, a feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezmény aláírásáról szóló tanácsi határozatra vonatkozó javaslatot (COM(2010) 753 végleges, a továbbiakban: határozatjavaslat).

24 E határozatjavaslat indokolása értelmében:

„[...]

9. Különösen szükségesnek bizonyult a feltételes hozzáféréseken alapuló vagy abból álló szolgáltatások kiterjedt és eredményes védelme. Számos, az Európai Uniót kívüli európai állam jelenthet menedéket a feltételes hozzáféréseken alapuló szolgáltatásokra irányuló kalózeszközök kifejlesztéséhez és terjesztéséhez, amennyiben ezen országok jogi rendszere nem ír elő szankciókat erre a különös kalóztevékenységre vonatkozóan. Ezért szükségesnek bizonyult kiterjeszteni a [98/84] irányelv rendelkezéseit, valamint egy közös és hatékony, európai szintű keretet létrehozni az érintett szolgáltatások védelme érdekében.

[...]

14. A két szöveg szövegezése helyenként kis mértékben eltér. Például az egyezmény nem kizárólag a jogellenes eszközök gyártását, hanem azok előállítását is jogellenesnek nyilvánítja. Hasonlóképpen a jogellenesnek minősített tevékenységekre vonatkozó szankciók meghatározása is egyértelműbb, mivel az egyezmény büntetőjogi, igazgatási vagy egyéb szankciókat ír elő. Azonban a [98/84] irányelv rendelkezéseihez hasonlóan a szankcióknak arányosoknak, visszatartó erejűeknek és hatásosoknak kell lenniük. Következésképpen az [...] egyezmény szövegében található eltérések nem módosítják a [98/84] irányelv tartalmát és hatáskörét.

[...]

16. A Bizottság a [98/84] irányelvről készített, [...] második értékelő jelentésében jelezte, hogy az egyezmény Európai Unió általi aláírása várhatóan szélesebb körű megerősítésre fogja ösztönözni az Európa Tanács tagállamait, lehetővé téve ezáltal a feltételes hozzáférésen alapuló szolgáltatások jogi védelmének az EU határain túlmenő kiterjesztését.

[...]”

A megtámadott határozat

25 A megtámadott határozat jogalapja, az EUMSZ 218. cikk (5) bekezdésén kívül az EUMSZ 114. cikk és nem az EUMSZ 207. cikk (4) bekezdése, amint azt a Bizottság javasolta.

26 Az említett határozat (3) és (5) preambulumbekkezdése értelmében:

„(3) Az egyezménnyel a [98/84] irányelvben meghatározottakkal közel azonos keretszabályozás jön létre.

[...]

(5) Az egyezmény aláírása révén előmozdítható a [98/84] irányelvben foglaltakhoz hasonló rendelkezések kiterjesztése az Unió határain túlra, és olyan szabályozás jöhet létre a feltételes hozzáférésen alapuló szolgáltatásokra vonatkozóan, amely az európai kontinens egészén alkalmazandó.”

27 A határozatjavaslattól eltérően a megtámadott határozat tartalmaz egy (6) preambulumbekkezdést, amelynek szövege a következő:

„A [98/84] irányelv elfogadásával az Unió a belső hatáskörét gyakorolta az egyezmény hatálya alá tartozó területek tekintetében, kivéve annak 6. és 8. cikkét, amennyiben a 8. cikk a 6. cikkben foglalt intézkedésekre vonatkozik. Ennélfogva az egyezményt mind az Uniónak, mind tagállamainak alá kell írnia.”

28 A megtámadott határozat 1. cikke így rendelkezik:

„A[z] [...] egyezmény aláírását az Unió nevében a Tanács jóváhagyja, feltételezve az egyezmény későbbi megkötését.

Az egyezmény szövegét csatolták e határozathoz.”

29 Ugyanezen határozat 2. cikke értelmében:

„A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje az egyezménynek az Unió nevében történő aláírására jogosult személy(eke)t.”

- 30 Az említett határozat – 3. cikke értelmében – az elfogadásának napján lépett hatályba.
- 31 A Bizottság határozatjavaslata és a megtámadott határozat közötti azon eltérések miatt, amelyekre a jelen ítélet 25. és 27. pontja utal, a Bizottság a Tanács e határozat elfogadása tárgyában megtartott ülésének jegyzőkönyvéhez csatolt nyilatkozat formájában fenntartással élt.

A felek kereseti kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 32 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság semmisítse meg a megtámadott határozatot, és a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 33 A Tanács azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a keresetet mint megalapozatlant, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 34 A Bíróság elnöke 2012. augusztus 6-i végzésével engedélyezte a Francia Köztársaságnak, a Holland Királyságnak, a Lengyel Köztársaságnak, a Svéd Királyságnak, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a Tanács kérelmeinek támogatása végett a jelen ügybe történő beavatkozását, a Parlamentnek pedig a Bizottság kérelmeinek támogatása végett történő beavatkozását.

A keresetről

- 35 A Bizottság keresetének alátámasztásaként két jogalapra hivatkozik. Első jogalapjával azt állítja, hogy a megtámadott határozat elfogadásához tévesen választották meg a jogalapot. Második jogalapja arra támaszkodik, hogy megsértették az Unió kizárólagos külső hatáskörének elvét, amelyet az EUMSZ 2. cikk (1) bekezdése és az EUMSZ 3. cikk tartalmaz.

A felek érvei

- 36 Első jogalapja keretében a Bizottság, amelyet a Parlament támogat, arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat a közös kereskedelempolitika területére tartozik, és így azt az EUMSZ 207. cikk (4) bekezdése alapján kellett volna elfogadni.
- 37 A Bizottság szerint először is az egyezmény az Unió szempontjából elsősorban annak biztosítását szolgálja, hogy a nem uniós tagország szerződő felek piacain megfelelő védelmet nyújtson az érintett szolgáltatásoknak annak érdekében, hogy e piacokon az uniós szolgáltatók részére elősegítsék és megkönnyítsék e szolgáltatások ésszerű gazdasági feltételek mellett való nyújtását.
- 38 Ebben az összefüggésben a jogszabályoknak az egyezmény 1. cikke második mondatában említett közelítése, valamint a 4. cikkében említett tevékenységek betiltása nem csak önmagukban vett célok, hanem az ezen egyezmény által kitűzött célok megvalósítását szolgáló eszközök is.
- 39 Egyébiránt az a tény, hogy az egyezmény által előirányzott egyes olyan intézkedéseknek, mint például az illegális eszközök és az azokhoz kapcsolódó szolgáltatások Unió felé irányuló exportjának betiltása, a végső célja a belső piac és az Unióban letelepedett szolgáltatók védelme, nem akadályozza annak, hogy az egyezményt a közös kereskedelempolitikához társítsák.
- 40 A Bizottság szerint az egyezmény 11. cikkének (4) bekezdése megerősíti, hogy a szerződő felek által megvalósítani kívánt fő cél nem az Unió belső piaca működésének javítása, hanem az említett felek közötti kereskedelmi kapcsolatok előmozdítása és elősegítése.
- 41 Ami az egyezmény 6. és 8. cikkét illeti, azok szerinte csupán másodlagos jelentőségűek, és így nem indokolják az EUMSZ 114. cikknek a megtámadott határozat jogalapjaként való alkalmazását.

- 42 Másodszor az egyezmény alapvetően a feltételes hozzáférési szolgáltatásoknak az Unió és más európai országok közötti nyújtására vonatkozik. Az egyezmény célja szerinte a 98/84 irányelv kiegészítése, kiterjesztve az előbbi által előírányzott kalózkodás elleni védelmet e többi ország területére is.
- 43 Harmadszor az egyezménynek szerinte közvetlen és azonnali hatása van mind a feltételes hozzáférést nyújtó szolgáltatók kapacitására, mind a jogellenes eszközök kereskedelmére és az ezen eszközökkel kapcsolatos szolgáltatásokra. Szerinte az egyezmény közvetlenül a védett szolgáltatások kereskedelmének akadályait kívánja elhárítani, tiltva azokat a kereskedelmi tevékenységeket, amelyek lehetővé teszik az elektronikai vagy informatikai úton történő kalózkodást. Ezáltal az egyezmény közvetlen és azonnali módon járul hozzá a védett szolgáltatásoknak az Unió és más olyan európai országok közötti nyújtásának megkönnyítéséhez és előmozdításához, amelyekben jelenleg nem biztosított a megfelelő védelem.
- 44 A Tanács, amelyet a Francia Köztársaság, a Holland Királyság, a Lengyel Köztársaság, a Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága támogat, azt állítja, hogy a megtámadott határozat megfelelő jogalapja az EUMSZ 114. cikk.
- 45 E peres felek elsősorban arra hivatkoznak, hogy az egyezmény célja a szerződő felek jogszabályainak ez utóbbihoz való közelítése, ideértve a tagállamok jogszabályait is, az érintett szolgáltatásokhoz való – az e szolgáltatásokat nyújtó cégek gazdasági életképességét, és ennél fogva a közönség számára kínált programok és szolgáltatások sokszínűségét fenyegető – jogellenes hozzáférés elleni hatékonyabb küzdelem érdekében, a jogellenes tevékenységek közös fogalommeghatározásainak elfogadásával, valamint közös szankció- és jogorvoslati rendszer előírásával.
- 46 Az egyezmény fő célja a 98/84 irányelvhez hasonlóan az, hogy hozzájáruljon az érintett szolgáltatásoknak a tagállami szabályozások közötti eltérésekből eredő kereskedelmi akadályai felszámolásához, illetve megelőzéséhez a piacok megfelelő működésének védelme és a belső piac működésének javítása érdekében. Közelebbről az egyezmény arra irányul, hogy felszámolja annak a veszélyét, hogy harmadik államokat használjanak bázisként jogellenes eszközöknek az Unióba irányuló behozatalához vagy az ezen eszközökkel kapcsolatos, Unióba irányuló szolgáltatásnyújtáshoz, ami veszélybe sodorná a belső piac működését, és az ugyanezen irányelv által bevezetett védelem hatékony érvényesülését.
- 47 Ebben az összefüggésben a szerződő felek jogszabályainak közelítése, valamint az egyezmény 4. cikkében felsorolt tevékenységek tilalma nem csupán az egyezmény céljai elérését szolgáló egyszerű eszközök vagy módszerek, hanem magukat az általa megvalósítani kívánt célokat képezik.
- 48 A Francia Köztársaság ezenfelül hangsúlyozza, hogy az egyezmény a 6. és a 8. cikkében – a 98/84 irányelvtől eltérően – a lefoglalásra és az elkobzásra vonatkozóan, valamint a nemzetközi együttműködésre vonatkozóan is tartalmaz rendelkezéseket. A Lengyel Köztársaság és a Svéd Királyság pedig azzal érvel, hogy az Unió semmiképpen sem rendelkezik hatáskörrel az EUMSZ 207. cikk alapján olyan nemzetközi megállapodás megkötésére, amely lefoglalással és elkobzással kapcsolatos büntetőjogi jellegű intézkedésekre vonatkozik.
- 49 A Tanács, amelyet a Francia Köztársaság és az Egyesült Királyság támogat, másodszor arra hivatkozik, hogy az a körülmény, hogy az egyezmény egyaránt kiterjed feltételes hozzáférési szolgáltatásoknak az Unió és a harmadik államok közötti nyújtására, egyáltalán nem jelenti, hogy azt ezekre a szolgáltatásokra sokkal inkább alkalmazni kellene, mint az Unión belül nyújtott ilyen szolgáltatásokra.
- 50 Ugyanezen peres felek, valamint a Holland Királyság és a Svéd Királyság harmadszor azzal érvelnek, hogy azok a hatások, amelyekkel az egyezmény esetleg az Unió és a többi szerződő fél közötti kereskedelmi kapcsolatokra nézve járhat, csupán közvetettek és másodlagosak.

A Bíróság álláspontja

- 51 Előjáróban hangsúlyozni kell, hogy a peres felek között nincs vita azt illetően, hogy a megtámadott határozatot helyesen fogadták el az EUMSZ 218. cikk (5) bekezdésére alapítva. Ezzel szemben vita van közöttük azt illetően, hogy a másik jogalap megfelelő-e határozat elfogadása tekintetében.
- 52 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi aktus jogalapja megválasztásának olyan objektív elemeken kell alapulnia, amelyek alkalmasak arra, hogy bírósági felülvizsgálat tárgyát képezzék; ilyen elemnek számít többek között a jogi aktus célja és tartalma (lásd a C-411/06. sz., Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben 2009. szeptember 8-án hozott ítélet [EBHT 2009., I-7585. o.] 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-130/10. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 2012. július 19-én hozott ítélet 42. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 53 Ha az érintett aktus vizsgálatából az derül ki, hogy az két cél elérésére irányul, vagy két összetevőt foglal magában, és ezek egyike elsődlegesnek vagy túlnyomó súlyúnak mutatkozik, míg a másik csak járulékos jellegű, az aktust csak egy jogalapra kell alapítani, mégpedig arra, amelyet az elsődleges vagy döntő cél vagy összetevő megkövetel (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Bizottság kontra Parlament és Tanács ügyben hozott ítélet 46. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot, valamint a C-490/10. sz., Parlament kontra Tanács ügyben 2012. szeptember 6-án hozott ítélet 45. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 54 A jelen ügyben, mivel a megtámadott határozat célja az egyezmény Unió nevében történő aláírására való felhatalmazás, a határozatot az egyezménnyel együttesen értelmezve kell vizsgálni.
- 55 A Bizottság, amelyet a Parlament támogat, lényegében azzal érvel, hogy az egyezmény céljára és tartalmára való tekintettel a megtámadott határozat a közös kereskedelempolitika területére tartozik, és csak másodlagosan tartozik a belső piac területére. A Tanács, valamint az utóbbi kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozó tagállamok ezzel szemben azt állítják, hogy az egyezmény annak célja és tartalma miatt, és ennél fogva a megtámadott határozat is alapvetően ez utóbbi politika területéhez kapcsolódik, és csak másodlagosan kapcsolódik a közös kereskedelempolitikához.
- 56 E tekintetben, amint az az EUMSZ 207. cikk (1) bekezdéséből, különösen annak második mondatából következik, amelynek értelmében a közös kereskedelempolitika „az Unió külső tevékenységének” keretébe tartozik, az említett politika a harmadik államokkal fennálló kereskedelmi kapcsolatokra, és nem a belső piacon belüli kereskedelmi kapcsolatokra vonatkozik (a C-414/11. sz., Daiichi Sankyo és Sanofi-Aventis Deutschland ügyben 2013. július 18-án hozott ítélet 50. pontja).
- 57 Egyébként az állandó ítélkezési gyakorlat szerint önmagában az a körülmény, hogy az Unió valamely jogi aktusának bizonyos kihatásai lehetnek a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatokra, nem elegendő annak megállapításához, hogy az említett aktust a közös kereskedelempolitika keretébe tartozó aktusok kategóriájába kell sorolni. Ezzel szemben valamely uniós jogi aktus csak akkor tartozik e politika körébe, ha kifejezetten a nemzetközi kereskedelmi kapcsolatokat érinti, amennyiben a célja e kapcsolatok előmozdítása, elősegítése vagy szabályozása, és azokra közvetlen és azonnali hatást gyakorol (lásd többek között a fent hivatkozott Daiichi Sankyo és Sanofi-Aventis Deutschland ügyben hozott ítélet 51. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 58 Ebből következik, hogy az Uniónak csak azok az aktusai tartozhatnak a közös kereskedelempolitika területére, amelyek különös kapcsolatot mutatnak a nemzetközi kereskedelmi forgalommal (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Daiichi Sankyo és Sanofi-Aventis Deutschland ügyben hozott ítélet 52. pontját).

- 59 Jelen esetben, amint azt a megtámadott határozat (3) preambulumbekzdése is pontosítja, az egyezmény, amelynek az Unió nevében történő aláírását e határozat jóváhagyja, közel azonos szabályozási háttérrel teremt a 98/84 irányelvvel. Ezen azonosságot tanúsítja egyrészt többek között a „védett szolgáltatás”, a „feltételes hozzáférés”, a „feltételes hozzáférést biztosító eszköz” és a „jogellenes eszköz” fogalmainak meghatározása, amelyek az egyezmény és az irányelv 2. cikkében találhatók, másrészt a tiltott „jogellenes tevékenységeknek” az ugyanezen aktusok 4. cikkében szereplő felsorolása is.
- 60 Az egyezmény magyarázó jelentésének 11. pontja értelmében az egyezmény célja a szóban forgó szolgáltatások tekintetében egész Európában azonos szintű minimális védelmet biztosítani, hasznos módon egészítve ki az említett irányelvet.
- 61 Az említett magyarázó jelentés 10. és 13. pontjának, valamint a határozatjavaslat indokolása 9. pontjának szövege szerint annak szükségességét, hogy az egyezmény a 98/84 irányelv által kialakított jogi védelmet az Unió területén kívülre is kiterjesszék, az a tény indokolja, hogy számos európai állam, amely nem tagja az Uniónak, bázisként szolgálhat a feltételes hozzáférési szolgáltatásokhoz való illegális hozzáférést biztosító eszközök gyártásának, értékesítésének és forgalmazásának, mint párhuzamosan működő iparágnak, hiszen ezekben az országokban nem létezik a kalóztevékenységgel szembeni jogi védelem, vagy ha létezik is, nem hatékony.
- 62 Ebben a kontextusban az egyezmény Unió nevében történő aláírása, amire a megtámadott határozat felhatalmazást szándékozik adni, annak ösztönzésére szolgál, hogy ezen egyezményt az Európa Tanács tagállamai minél szélesebb körben ratifikálják, miként azt a 98/84 irányelvről szóló második jelentés 2.4. és 4.2.4. pontja, illetve a határozatjavaslat indokolásának 16. pontja is hangsúlyozza.
- 63 Az említett aláírás tehát feltehetően a 98/84 irányelvvel analóg rendelkezések alkalmazásának az Unió határain túlra történő kiterjesztéséhez kíván hozzájárulni, illetve az európai kontinens egészén alkalmazandó, feltételes hozzáférési szolgáltatásokhoz való jogot szeretné érvényesíteni, amint azt a megtámadott határozat (5) preambulumbekzdése is kimondja.
- 64 Míg az említett irányelv célja az érintett szolgáltatások megfelelő uniós szintű jogi védelmének biztosítása annak érdekében, hogy előmozdítsa e szolgáltatások belső piacon belüli kereskedelmét, a megtámadott határozat az egyezmény Unió nevében történő aláírására való felhatalmazással hasonló szintű védelem bevezetésére irányul azon európai államokban, amelyek nem tagjai az Uniónak, méghozzá azért, hogy elősegítse ez utóbbiakban az uniós szolgáltatók szolgáltatásnyújtását.
- 65 Az így elérni kívánt cél tehát, amely – figyelemmel a megtámadott határozatnak az egyezménnyel együttesen értelmezendő preambulumbekzdéseire – e határozat elsődleges céljának tűnik, különös kapcsolatot mutat az említett szolgáltatásokra vonatkozó nemzetközi kereskedelmi forgalommal, amely alkalmas arra, hogy igazolja e határozatnak a közös kereskedelempolitika területéhez való kapcsolását (lásd analógia útján a fent hivatkozott Daiichi Sankyo és Sanofi-Aventis Deutschland ügyben hozott ítélet 58., és 60. pontját).
- 66 Az előbbi elemzést nem ingatja meg a Tanács és a beavatkozó tagállamok azon érve, miszerint a szerződő felek jogszabályai közelítésének az egyezmény 1. cikke második mondatában említett célja azt mutatja, hogy a megtámadott határozat a belső piaccal kapcsolatos politika területéhez kapcsolódik.
- 67 Ugyanis az egyezmény 11. cikkének (4) bekezdéséből az derül ki, hogy az Unió tagállamai egymással fenntartott kapcsolataik vonatkozásában az Unió szabályait alkalmazzák, következésképpen csak abban az esetben alkalmazzák az egyezményből eredő szabályokat, ha nincs olyan közösségi szabály, amely a szóban forgó különös tárgyban irányadó. E rendelkezés azt erősíti meg, hogy a tagállamok érintett területre vonatkozó jogszabályainak közelítését a 98/84 irányelv már javarészt elvégezte, így az egyezmény elsődleges célja nem a belső piac működésének javítása, hanem az érintett szolgáltatások jogi védelmének az Unió területén kívülre való kiterjesztése, és e szolgáltatások nemzetközi

kereskedelmi forgalmának előmozdítása. A szerződő felek jogszabályainak az egyezmény 1. cikkében említett közelítése tehát inkább az egyezmény célkitűzéseinek elérését szolgáló eszköznek tűnik, semmint annak kifejezett céljának.

- 68 A Tanács és a beavatkozó tagállamok azon érvelését illetően, miszerint az egyezmény különösen a jogellenes eszközöknek az olyan európai államokból kiinduló, Unióba irányuló behozatalát szeretné megtiltani, amelyek nem tagjai az Uniónak, annak érdekében, hogy biztosítsa a belső piac megfelelő működését, hangsúlyozni kell, hogy e különös cél, amelyhez már a 98/84 irányelv 4. cikke első bekezdése a) pontjában kimondott azon tilalom is hozzájárul, amely a harmadik államokból – ideértve azokat az európai államokat, amelyek nem tagjai az Uniónak – származó jogellenes eszközöknek az Unióba történő kereskedelmi célú behozatalát sújtja, nem olyan jellegű, amely meggingatná a megtámadott határozat és a közös kereskedelempolitika közötti különös kapcsolat fennállását.
- 69 Épp ellenkezőleg, a jogellenes eszközök Unióba irányuló behozatalát tiltó intézkedés ez utóbbi globális érdekeinek védelmét szolgálja, és lényegénél fogva a közös kereskedelempolitika területére tartozik (lásd ebben az értelemben az 1975. november 11-i 1/75. sz. véleményt [EBHT 1975., 1355., 1364. o.], az 1994. november 15-i 1/94. sz. vélemény [EBHT 1994., I-5267. o.], 55., 63. és 71. pontját, valamint a C-94/03. sz., Bizottság kontra Tanács ügyben 2006. január 10-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-1. o.] 46., 47. és 49. pontját).
- 70 Ami a Francia Köztársaság, a Lengyel Köztársaság és a Svéd Királyság azon érvelését illeti, miszerint a 98/84 irányelvtől eltérően az egyezmény a 6. és 8. cikkében a lefoglalásra és elkobzásra vonatkozó intézkedéseket, valamint a szerződő felek közötti nemzetközi együttműködésre vonatkozó rendelkezéseket is tartalmaz, hangsúlyozni kell, hogy e rendelkezések az említett felek mindegyikének területén általános jelleggel szolgálják a feltételes hozzáférési szolgáltatás jogi védelmének hatékonyságát. Következésképpen e rendelkezések hozzájárulnak az egyezménnyel együttesen értelmezett megtámadott határozat elsődleges céljának megvalósításához, miként az a jelen ítélet 62–64. pontjában kifejtésre került.
- 71 Természetesen az említett rendelkezések a belső piac működési feltételeinek javítását is szolgálják azáltal, hogy egyértelművé teszik az említett irányelv 5. cikkében szereplő szankciók meghatározását, amint azt a határozatjavaslat indokolásának 14. pontja is mutatja. Miként azt a főtanácsnok indítványának 56. és 82. pontjában hangsúlyozta, e célkitűzés mindenestre a megtámadott határozat fő céljához viszonyítva csupán másodlagos jellegű.
- 72 Ami a Lengyel Köztársaság és a Svéd Királyság arra alapított érvét illeti, hogy az EUMSZ 207. cikk mint jogalap összeegyeztethetetlen az egyezmény által előírányzott, lefoglalásra és elkobzásra vonatkozó intézkedések állítólagos büntetőjogi jellegével, azon kívül, hogy az egyezmény említett intézkedésekre vonatkozó rendelkezései nem képezik annak fő célját, és az egyezmény 5. és 6. cikke nem írja elő, hogy az abban foglalt szankciók és intézkedések kizárólag büntetőjogi jellegűek lehetnek, hangsúlyozni kell azt is, hogy ezen érv nem ad magyarázatot arra, hogy az EUMSZ 114. cikk miért képezne megfelelő jogalapot a jelen ügyben.
- 73 Végül ellentétben a Tanácsnak a tárgyaláson tett azon kijelentésével, miszerint az EU-Szerződéshez és az EUM-Szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséggel kapcsolatos állásfoglalását tartalmazó (21. sz.) jegyzőkönyv, illetve Dániának az ugyanezen tárggyal kapcsolatos állásfoglalását tartalmazó (22. sz.) jegyzőkönyv nem olyan jellegűek, hogy kihatással lehetnének a megtámadott határozat jogalapja megfelelőségének kérdésére.
- 74 Ugyanis éppen a jogi aktus jogalapja – amelynek megfelelőségét a jelen ítélet 52. és 53. pontjában idézett ítélkezési gyakorlat értelmében olyan objektív elemek alapján kell vizsgálni, mint annak elsődleges és döntő célja és tartalma – az, ami meghatározza az esetlegesen alkalmazható jegyzőkönyveket, és nem fordítva.

- 75 A jelen ügyben az előbbi elemzésből következően a közös kereskedelempolitikára vonatkozó jogalap a megfelelő, amelyet a 21. és a 22. jegyzőkönyv nem érint.
- 76 Az előbbi megfontolások egészéből eredően a megtámadott határozat elsődleges célkitűzése a közös kereskedelempolitikával mutat különös kapcsolatot, ami azt jelenti, hogy annak elfogadásához az EUMSZ 207. cikk (4) bekezdésére és az EUMSZ 218. cikk (5) bekezdésére együttesen volt szükség mint jogalapra, ami egyébként azt is jelenti, hogy az egyezmény Unió nevében történő aláírása az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének e) pontja alapján annak kizárólagos hatáskörébe tartozik. A belső piac működési feltételeinek javítása viszont az említett határozat másodlagos céljának tűnik, ami nem indokolja annak az EUMSZ 114. cikkére való alapítását.
- 77 Mivel az első jogalap megalapozott, a megtámadott határozatot semmisnek kell nyilvánítani, anélkül hogy a Bizottság által a keresetének alátámasztásaként hivatkozott második jogalapot vizsgálni kellene.

A semmissé nyilvánítás joghatásainak korlátozásáról

- 78 Az EUMSZ 264. cikk második bekezdése értelmében a Bíróság, ha azt szükségesnek ítéli, megjelölheti a semmisnek nyilvánított jogi aktusoknak azokat a joghatásait, amelyek továbbra is fennmaradnak.
- 79 A jelen ügyben a megtámadott határozat, annak 3. cikkének megfelelően, elfogadásának napján, azaz 2011. november 29-én lépett hatályba.
- 80 A megtámadott határozat semmissé nyilvánítása anélkül, hogy joghatásai fennmaradnának, azzal a következménnyel járna, hogy érvénytelenné tenné az egyezmény Unió által történt aláírását, amelyre 2011. december 21-én került sor, miközben az Uniónak az említett egyezmény aláírására vonatkozó hatásköre soha nem volt kétséges.
- 81 Jobbiztonsági megfontolások indokolják tehát azt, hogy a Bíróság tartsa fenn az e határozathoz fűződő joghatásokat mindaddig, amíg az új, megfelelő jogalapokra – nevezetesen az EUMSZ 218. cikk (5) bekezdésével összefüggésben az EUMSZ 207. cikk (4) bekezdésére – alapított határozat elfogadására hat hónapot meg nem haladó, ésszerű határidőn belül nem kerül sor.

A költségekről

- 82 Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében a Bíróság a peresztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Tanács peresztes lett, és a Bizottság ezt kérte, ezért őt kell kötelezni a költségek viselésére. Az eljárási szabályzat 140. cikke (1) bekezdésének megfelelően a Francia Köztársaság, a Holland Királyság, a Lengyel Köztársaság, a Svéd Királyság és az Egyesült Királyság maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a feltételes hozzáférése alapuló vagy abból álló szolgáltatások jogi védelméről szóló európai egyezménynek az Unió nevében történő aláírásáról szóló, 2011. november 29-i 2011/853/EU tanácsi határozatot semmisnek nyilvánítja.**
- 2) A 2011/853 határozathoz fűződő joghatások az új, megfelelő jogalapokra alapított határozat – hat hónapot meg nem haladó, ésszerű határidőn belüli – hatálybalépéséig fennmaradnak.**
- 3) Az eljárás költségeit az Európai Unió Tanácsa viseli.**

- 4) **A Francia Köztársaság, a Holland Királyság, a Lengyel Köztársaság, a Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága maguk viselik saját költségeiket.**

Aláírások